

velse bortset fra visse undtagelser skal kunne forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse.

Hovedbestemmelsen i lovændringen er indføjelser af en ny § 5 i ændssvage-loven af 1934 sålydende:

„Stk. 1. Anstaltsledelsens afgørelse om inddragelse under forsorg og om nægtelse af udskrivning af forsorgen kan begæres forelagt retten til afgørelse i overensstemmelse med de i retsplejelovens kapitel 43 a fastsatte regler. Begæringen om forelæggelse for retten kan fremsættes af de i § 4, stk. 1, nævnte personer. Begæringen må fremsættes inden 14 dage efter anstaltsledelsens afgørelse. Fremsættes begæringen senere, kan denne af anstaltsledelsen betragtes som en ny sag om udskrivning med den virkning, at der løber en ny frist for anstaltsledelsens afgørelse, jfr. § 4, stk. 2.

Stk. 2. Har anstaltsledelsen besluttet inddragelse under forsorg imod protest fra den ændssvage eller den, der handler på dennes vegne, eller nægtet udskrivning, skal der samtidig med meddelelsen om den trufne beslutning gives de pågældende underretning om adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene.

Stk. 3. Er den ændssvage fjernet fra hjemmet og inddraget under børneforsorg i henhold til kap. IX i lov om offentlig forsorg, gælder med hensyn til klage over inddragelsen og over nægtet udskrivning reglerne i nævnte kapitel.

Stk. 4. Er lovligheden af den pågældende frihedsberøvelse stadfæstet ved dom, kan begæring om fornyet prøvelse ikke rejses med pligt for anstaltsledelsen til at forelægge sagen for retten efter retsplejelovens § 469, forinden der er forløbet 1 år fra afgørelsens dato, medmindre retten fastsætter en kortere frist.

Stk. 5. Det påhviler politiet på begæring af en af de i § 2 nævnte personer eller myndigheder at yde bistand ved iværksættelse af forsorgen og ved patientens fremstilling for retten efter nærmere af justitsministeren efter forhandling med socialministeren fastsatte regler.

Stk. 6. Reglerne i stk. 1, 1. og 2. punktum, stk. 2, 4 og 5